1967 ஜூலை 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி :—"1967-ம் ஆண்டு நிலவுடைமைகள் (நடவடிக்கைகளின் நிறை வேற்றத்தை நிறுத்தி வைத்தல்) குறித்த (தமிழ்நாடு திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 9/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, பிரிவு 1, முகப்புரை நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை பேரவை யின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே,

"1967-ம் ஆண்டு நிலவுடைமைகள் (நடவடிக்கைகளின் நிறை வேற்றத்தை நிறுத்தி வைத்தல்) குறித்த (தமிழ்நாடு திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 9/1967) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்." என்று முன்மொழிகிறேன்.

மசோதா சட்டமாக ஆக்கப்படவேண்டுமென்ற தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

(எ) தமிழ்நாடு குடியிப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்று பாதுகாப்பு அளித்தல்) திருத்த மசோதா, 1967 (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/1967).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

"That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill,* 1967 (L.A. Bill No. 10 of 1967) be taken into consideration."

The landowners, in anticipation of legislation for imposition of ceiling on agricultural landholdings, were disposing of their lands on a large scale. In order to facilitate such disposal, they were also evicting from their Kudiyiruppus the agriculturists and agricultural labourers occupying them.

The Government considered that such large scale eviction would lead to agrarian unrest and should be put an end to. The Government, therefore, enacted the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Madras Act 38 of 1961) so as to afford protection from eviction to occupants of kudiyiruppu for a period of three years in the first instance. By the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Act 1964 (Madras Act 24 of 1964), the Act was continued in force for another period of three years from the 29th November 1964. The intention then was to replace that Act by a permanent and comprehensive legislation conferring permanent rights on occupants of kudiyiruppu. The question of conferment of rights of ownershisp on occupants of kudiyiruppu is linked with the question of conferment of such rights on tenants of agricultural lands. Hence, legislation to confer on occupants of kudiyiruppu rights of ownership can be undertaken only after or simultaneously with the enact-

*Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 10th July 1967

ment of a comprehensive tenancy law which will lay down the rights of agricultural tenants. It is also considered that a satisfactory and enduring solution to the question of conferring permanent rights on occupants of kudiyiruppu can be found only after the law dealing with the ceiling on landholdings has been fully implemented and the surplus lands have been taken over, and after the ryotwari settlement of inam estates, minor inams and leaseholds has been completed. These works are in progress. It has, therefore, been proposed to extend the life of the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act 1961 (Madras Act 38 of 1961) for a further period of three years. The Bill seeks to achieve the above object.

I request the House, Sir, to accept the motion.

திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, குடியிருப்புதாரர் சட்டத்தை மீண்டும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிப்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை வரவேற்கும் நேரத்தில் பின் வரும் கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

அதாவது இந்த மசோதாவிற்கான நோக்கங்களும் காரணங்களும் இப்போது கூறப்பட்டிருப்பதிலே நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தின் மீது நடவடிக்கைகள் பூர்த்தியான பிறகு, குத்தகை வார சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் முறையில் இந்த உரிமைகளைப் பற்றிச் சேர்த்துப் பரிசீலிக்க முடியும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் இந்த மன்றத்திலே கேட்கப் பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும்போது அமைச்சரால் 25,000 எக்கர் தான் உபரி நிலம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதிலும் 16,000 எக்கர் தான் வசப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவில் நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டம் உண்மையில் பயன்படாமல் போயிற்று. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சில சமயங்களில் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது, இது பற்றி அரசாங்கம் ஆழ்ந்த பரிசீலனை செய்துவருவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனித்துத் தான் இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய குடியிருப்புப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, இன்றைக்குக் குடியிருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது தான். ஏராளமான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வாழும் இடங்களில் அவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்பட்டு அவர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் தடுக்கப்படுவது அவசியம் என்று கூறிக்கொண்டு, இன்றைக்குத் தவறான முறையில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிற நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டும் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து, விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும் வகையிலும், அதை யொட்டி குத்தகை வார சாகுபடிக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும் வகையிலும், அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து வெளியேற்றப் படாமல் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும் வகையிலும் அடுத்து வரும் ஆண்டு களில் அரசாங்கம் மிகக் கடுமையாக சட்டங்களை இயற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று விவசாயிகளும், குடியிருக்கக் கூடியவர்களும் எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

*** திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, குடியிருப்புப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மூன்று வருஷங்களுக்கு நீட்டிப் பதை நான் வரவேற்கிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான ஒரு சட்டம் ஆகும். இந்த மூன்று வருஷங்களுக்கு இடையிலே குடியிருப்பவர்களுக்கு மனை களைச் சொந்தப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1967 ஜூலை 17] [திரு. ஆ. ரு. சுப்பையா]

குடியிருப்புப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், சென்ற அரசு இவ்வாறு ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு, அதை அமல் படுத்தாமலேயே இருந்துவிட்டார்கள். அதற்கென்று ஒரு அதிகாரி நியமிப்பதாகச் சொன்னார்களே யொழிய, அந்த அதிகாரிக்கு அதிகாரம் வழங்கி, குடியிருப்பு சம்பந்தமாக விவகாரங்கள் ஏற்படுகிற காலத்தில் அந்த விவகாரத்தை யாரிடம் சொல்லுவது என்றே புரியாமல் இருந்தது. இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் அதை அறிவிக்க வேண்டும். நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் குடியிருக்கிறவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று போலீஸை வைத்து, தங்கள் பலத்தை உபயோகப்படுத்தி நிர்ப்பந்தம் செய்து வெளியேற்றினால் அந்த மாதிரி விவகாரங்களில் எந்த அதிகாரியிடம் சென்று அவர்கள் முறையிட வேண்டுமென்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல. நமது சர்க்காருக்கு சொந்தமான புறம்போக்கு இடங்களில் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய அளவிலே, அவர்களையும் குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கு ஒரு உத்தரவாதத்தை அளித்தாக வேண்டும். பல ஆண்டு காலமாக குடி இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதாக இருந்தால் அதை ஆட்சேபணை செய்ய வேண்டியது தான். பல ஆண்டு காலமாக குடியிருந்து வந்தாலும், கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களின் விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையில் அவர்கள் ரெவின்யூ அதிகாரிகளை அணுகி வெளியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து குடியிருந்து கொண்டிருப்பவர்களை வெளியேற்றக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி இல்லாத அளவுக்கு, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் வெளியேற்றத்துக்கு நோட்டீஸ் கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தால், அதையும் விசாரித்து நியாயம் வழங்க வேண்டிய முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஒட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்களும் சில கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கின்ற காரணத்தினால், இதை ஒட்டிய, ஒருங்கிணைந்த காரியங்களுக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டுவிடும் என்றோ அல்லது அவைகளிலே இந்த அரசாங்கம் சிரத்தை காட்டவில்லை என்றோ கருதினால் அந்தக் கருத்து சரியானதல்ல என்பது தான் என்னுடைய எண்ணம். ஒரு காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் டெனன்ஸி லா கொண்டு வருவது பற்றி இந்த அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதோடு இது ஒருங்கிணைந்த ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாலும், அதனுடைய நடைமுறையில் ஏற்பட்டுவிட்ட கோளாறுகள் என்ன என்பதை ஆராய்வதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவகாசம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது மிச்ச வரம்புச் சட்டம் என்று கூட அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உச்ச வரம்புச் சட்டம் மிச்ச வரம்புச் சட்டமாக ஏன் அமைந்தது, அதனால் ஏற்பட்ட பாதகம் என்ன, அந்தச் சட்டத்திலுள்ள கோளாறுகள் என்ன, பலஹீனங்கள் என்ன, எதனால் அது தோல்வி அடைந்து விட்டது என்பதை சரியாக ஆராயாமல், மீண்டும் அவசர அவசரமாக குடியானவர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஏதோ நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்ற பெயரால் விரிவான முறையில் ஆழ்ந்த பரிசீலனை இல்லாமல் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் கெட்ட சம்பவத்தில் தான் முடியும் என்ற காரணத்தினால், அதைப்பற்றி ஆழ்ந்து யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றிய ஆய்வுக்குப் பிறகு காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வருவதாக ஏற்கனவே இந்த அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தை ஒரு வாய்ப்பாகக் கொண்டு கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் சில நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த நிலைமைகளை இந்த அரசாங்கம் பூரணமாக உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க, இந்தச் சட்டம் பெயரளவுக்கு இருந்தும், அதை சரியாக அமுல் படுத்துவதிலே முந்திய அரசாங்கம் போதிய சிரத்தை காட்டவில்லை என்பதை மனதில் கொண்டு, இந்த சட்டத்தை சரியான முறையில் அமுல் படுத்துவதற்கும், என்ன பாதுகாப்பு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறதோ, அதை அமல் படுத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை இந்த அரசாங்கம் எல்லா வகைகளிலும் முயற்சிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை இந்த மாமன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

" தமிழ்நாடு, 1967-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாப்பு அளித்தல்) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, பிரிவு 1, முகப்புரை நெடுந் தலைப்பு, ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு, கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, " தமிழ்நாடு, 1967-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாப்பு அளித்தல்) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/1967) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மசோதா சட்டமாக ஆக்கப்படவேண்டுமென்ற தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஐ) தமிழ்நாடு (மாற்றலாகியுள்ள பகுதி) ஜென்மீகரம் செலுத்தல் நீக்க (திருத்த) மசோதா 1967 (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 12/1967).

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

"That the Madras (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition (Amendment) Bill,* 1967 (L.A. Bill No. 12 of 1967) be taken into consideration."

The Madras (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Act, 1964 (Madras Act 39 of 1964) was published in the *Fort St. George Gazette*, dated the 17th March 1965. Sub-section (3) of section 9 and sub-section (3) of section 10 of the Act lay down that applications for inclusion of jenmom lands, or modifications of the existing entries, in the Register of jenmikarams shall be filed within a period of three months from the date of the publication of the Act in the *Fort St. George Gazette*. The provisos to the sub-sections referred to above also enable the Settlement Officer to allow in his discretion, further time not exceeding three months for the filing of such applications. The time limits prescribed in the provisions referred to above expired on the 17th September 1965.

---

* Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary; dated 11th July 196